

skat, tages der Hensyn til to Momenter, deels Formuen og deels Indtægten, og Skatten bestemmes da efter et vist Forhold til disse to Factorer. Det er ganske tydeligt, at den Mand, som erhverver en Formue efter denne Lovs Udformne, kommer til at betale Skat deraf, medens den, der paa det Tidspunkt; denne Lov udkommer, eller Formue, kun kommer til at betale Skat af Renten; der bliver herved en Ulighed, som efter min Mening netop vil bevirke, at man ikke kommer til at ramme de meest formuende Folk saa stærkt som de mindre formuende. Iøvrigt skal jeg med Hensyn til § 10 henholde mig til, hvad der er udtalt af den ærede Rigsdagsmand for Odense Amts 1ste Valgkreds (Schovelin); det forekommer mig, at jo mere man kan simplificere Skatteansættelsen, desto mere vil man nedsætte den Udgift, Opkrævningen af Skatten medfører, og derved kunne formindste selve Skatten, og det er et Moment, som ikke er uden Betydning. Hele den i Loven opstillede Beregning vil fordrø et større Antal Medhjælpere end den af den ærede Rigsdagsmand antydede Beregning og vil derfor ligefrem forøge Udgiftrn. Endelig maa jeg ogsaa erklære mig enig med den ærede nævnte Rigsdagsmand i, at der bør sættes et Maximum for Skatten, hvortil der ogsaa turde være Grund efter de Erfaringer, vi have gjort i Kjøbenhavn. Skatterne ere i de sidste Aar stegne saa overordentlig, at man vel kan have Grund til at frygte for, at de ville stige til en Højde, der overgik det Rimelige og Skatteevnen. Med Hensyn til Eden maa jeg erklære mig aldeles enig med de ærede Rigsdagsmænd for Helsingør (Thune) og Kjøbenhavns 3die Valgkreds (Feddersen), og jeg troer med flere Rigsdagsmænd, i at det vistnok er lidet ønskeligt, at man i Sager af denne Natur, hvor den Enkeltes Interesse er saa stærkt impliceret, indfører Ed, da man derved kun vil fremkalde en Fordeel for de Nærlige paa de Verliges Bekostning. Til disse enkelte Bemærkninger skal jeg indskrænke mig, idet jeg iøvrigt skal anbefale Loven i det Hele til Ansigelse.

N. Jensen: Jeg skal tillade mig at betydeligt et af de Tal, som jeg nævnte igaar,

idet jeg nemlig opgav, at Hjelpe-skatten i 1855 udgjorde 22,800 Rb. Paa Grund af den Form, hvori det er meddeelt i de trykte Oplysninger, har jeg overseet, at dette Tal kun gjælder for et halvt Aar, og Hjelpe-skattens hele Beløb i 1855 var altsaa 45,600 Rb. Som Følge deraf bliver Forskjellen mellem Hjelpe-skatten for 1855 og Hjelpe-skatten for 1859 kun 23,400 Rb.

Oppermann: Der er baade igaar og idag angaaende et enkelt Punkt i denne Lov fremkommet Yttringer, som jeg kun kan forklare ved en noget uklar Opfattelse hos vedkommende Talere, og paa hvilke jeg derfor skal tillade mig at henlede Thingets Opmærksomhed. Det var mig nærmest paafaldende ved de Yttringer, hvormed den ærede Indenrigsminister indbegik det, der af Rigsdagsmanden for Odense Amts 1ste Valgkreds (Schovelin) var anført til Fordeel for et Afdrag af en vis Sum fra al Indtægt, hvilken Sum skulde være skattefri, medens Beregningen af Skatten skulde skee af den øvrige Indtægt; men den samme Uklarhed forekom det mig ogsaa fandtes idag, navnlig i de Udtalelser, vi hørte af den ærede Rigsdagsmand for Ribe Amts 2den Valgkreds (H. Hage). Det gjælder om, at man ikke maa lade sig blænde af Ord. Naar der i Scalaen, der er foreslaet i § 10, tales om en Nedsættelse, maae vi ikke, fordi f. Ex. en Indtægt af 1900 Rb. nedsættes til en Skatteindtægt af 1800 Rb., troe, at den paagjældende Skatteyder kommer til at give mindre, end han vilde komme til at give, hvis Skatten svarede af den hele Indtægt uden nogetomhelst Afdrag. Sagen lader sig meget kort bevise. Naar vi ikke lade Skatten svares af Indtægterne, som disse virkelig falde, men foretage visse Forandringer ved de enkelte Indtægter, for at komme til det Beløb, hvoraf Skatten skal svares, saa vil denne Forandring jo medføre, at den samlede Skatteindtægt er et andet Beløb, end den samlede Indtægt vilde være uden disse Forandringer. Dersom Forandringen nu er forskjellig for Indtægter af forskjellig Størrelse, saa er det jo indlysende, at den Mand, hvis Indtægt er af Middelsstørrelse, vil komme til at betale aldeles den samme Skat, enten vi tænke